

Борис Тадић изнео је предлог да Скупштина Србије усвоји резолуцију којом се осуђује ратни злочин почињен у Сребреници. Том приликом огласио се и неизбежни Јелко Кацин који је у својој изјави, коју преноси Б92, похвалио и одобрио иницијативу председника Тадића речима: „Осуђивање овог најстрашнијег злочина на западном Балкану би требало да буде приоритет у напорима Србије да се дистанцира од свих ратних злочина који тешко оптерећују њену прошлост.”

Питање које се природно овом приликом намеће јесте зашто, уколико смо констатовали да злочини треба да буду индивидуализовани, говорити о нечему што представља, како се из Кацинове изјаве може закључити, злочин који тешко оптерећује прошлост читаве једне нације? Међутим, далеко је битнији спор који се тиче евентуалног усвајања две резолуције у скупштини. Смисао друге резолуције је сасвим јасан. Демократска странка свесна је чињенице да резолуција која осуђује само злочин који је почињен у Сребреници не би добила потребну већину у Скупштини и зато је смисао друге резолуције потреба за контекстом у коме би се осудили сви злочини, без обзира према којој су нацији почињени, што је апсолутно легитимно.

Међутим, такво мишљење не деле Јелко Кацин и одређени број политичких странака. Кацин, дакле, није пропустио прилику да изјави како се противи усвајању друге резолуције: “Усвајањем друге резолуције српски парламент би донекле релативизовао и ослабио поруку којом жели да осуди почињени геноцид у Сребреници. Ако постоји потреба за доношењем додатне резолуције, то отвара питање зашто такву резолуцију Народна скупштина није усвојила раније”.

Кацин сматра да би усвајањем друге резолуције скупштина Србије тобоже релативизовала резолуцију о Сребреници. Међутим, природно је питати се због чега у опште и усвајати две резолуције? Оно што је потребно пре свега јесте осуда свих злочина који су почињени над недужним цивилима у рату на тлу претходне Југославије. Неопходно је осудити злочине, али експлицитним помињањем само једног злочина, што је чини се и била изворна намера председника Тадића и ДС-а – која се веома допала Кацину као и другим представницима политичких странака, невладиних организација и дипломата у ЕУ – релативизују се сви остали злочини! Дакле, изјава господина Кацина представља једну озбиљну замену теза.

Једно лице две резолуције

Пише: Владимир Јевтић
петак, 15 јануар 2010 20:19

У овом случају ради се о још једном покушају да се ратни злочини припишу искључиво једној страни у сукобу. Дакле, сасвим је јасно шта је господин Кацин хтео да каже, али нешто сасвим друго је далеко битније. Наиме, помињањем само злочина који је почињен у Сребреници прети опасност да се злочини који су били почињени према Србима забораве у Србији и то од стране српског народа, што очигледно председник Тадић није узео у обзир, највероватније услед потребе да се “Срби одрекну своје прошлости и окрену европској будућности”. Свакако да се злочин у Сребреници мора осудити, али се осуда може формулисати и у виду једне резолуције, која ће осим злочина који су почињени у Сребреници, осудити и све друге злочине што представља апсолутну нужност. Нема потребе за другом резолуцијом када се једном правилном и праведном формулацијом могу осудити злочини који су почињени према свима.

Та резолуција је само предлог који тек треба да се нађе на дневном реду седнице Народне скупштине. Тим поводом је и Славица Ђукић-Дејановић изјавила да се резолуција не може наћи на дневном реду пре 1. марта уколико то хитно не затражи Влада Србије или 84 посланика.

ДСС одбацује предлог ДС о усвајању две резолуције. Слободан Самарџић је изјавио да су ратни злочини учињени током грађанског рата и да би њих било потребно јединствено осудити. То би била и најприроднија одлука у овом тренутку. Међутим, ДСС је предложила усвајање те резолуције још 2005, али она није била на дневном реду српске Скупштине.

Овим предлогом резолуције, који је понудио Тадић, осудио би се само један злочин а друга резолуција би требало да, на неки начин, представља њену допуну. Дакле, Јелко Кацин је потпуно у праву. Требало би усвојити само једну резолуцију али такву којом се осуђују сви ратни злочини без разлике.

Сасвим је природно да резолуција којом би се осудио само један злочин не би добила већинску подршку у Скупштини, али свакако да су челници ДС то увидели, што их је додатно мотивисало да изађу са предлогом друге резолуције којом би се изгледа осудили злочини који су учињени првенствено против Срба.

Остаје питање на који начин би била формулисана и та друга резолуција – али сасвим је јасно да нема потребе да се српском парламенту понуде два текста у којима би се осудили злочини.